

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Lucae Pinelli Societatis Jesu Theologi, De
Perfectione Religiosa, Et Obligatione, Qvam Qvisqve
Religiosus ad eam consequendam habet. Libri Quatvor**

Pinelli, Luca

Mogvntiae, 1604

Cap. I. De nobilitate & excellentia trium Votorum, quæ fiunt à religiosis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46699](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46699)

LIBER SECVNDVS.

De Perfectione Religiosa.

In quo agitur de tribus religionis Votis, eorumque perfecta obseruatione.

Ac primo,

De tribus Votis generatim.

CAPVT I.

De nobilitate & excellentia trium Votorum, quæ fiunt à Religiosis.

IL I, quando res aliqua licet magni pretij non est cognita & explorata, non magni æstimatur, quia ignorantia caligine obscuratur eius excellentia, & existimatio debita adimitur. Atq; ea causa est, quòd à quibusdam, etiam religiosis non tanti fiant tria Vota, quæ in religione emittuntur, nempe, quia perspectam minimè habent eorum dignitatem & utilitatem. Non est immunis à culpa, qui non cognoscit, quod potest &

65 debet

debet ratione sui status cognoscere. Scias ergo fili, horum votorum excellentiam esse opinionem multorum maiorem, nec exigui momenti. Voti autem nomine intelligitur obligatio à religioso facta Deo Creatori suo, de præstando aliquo bono meliori, Quæ obligatio cum sit nobilissima, spiritalis & diuina, iure ab vnoquoque religioso studiosè debet expendi, reuerenter honorari, & accuratè obseruari.

Quo d fit nobilissima, indè clarissimè liquet, quia ea se obligat voluntas nostra, quæ inter animæ facultates principatum tenet, aliisque omnibus potentiis imperat. Deinde nobilissima est, quia fit Deo, cuius maiestas est infinita, & qui omnis veræ nobilitatis auctor est. Adhæc, quia ob finem nobilissimum, nempe diuini numinis gloriam, quæ hoc magis amplificatur, quò obligatio illa diligentius obseruatur. Accedit quod inter omnes morales virtutes nobilitate & præstantia emineat religionis virtus: cum ergo votum sit illius præstantissimæ virtutis, quæ alias omnes suo splendore colustrat, actus, perspicuè sequitur & votum esse virtutem nobilissimam. Qualis enim est arbor, tales & eius fructus.

Quod autem hæc obligatio sit spiritalis
& sap-

& sancta, dubium non est, tum quia ad bonum spirituale, nempe animæ sanctitatem dirigitur, tum quia principium est vitæ spiritualis religiosorum. Vndè quemadmodum vita corporalis pendet ex corde, tanquam à principio, sic vita religiosa, & esse religiosum pendet ab hac sancta obligatione. Et sicut minima cordis læsione, corporalis vita magnum capit detrimentum, ac sublato corde tollitur & vita; sic minimo quoque lapsu in huius obligationis obseruatione, religiosa vita magnam facit detrimentum, atq; eadem sublata, omne esse religiosum tollitur. Malum quò cordi vicinius est, hoc est periculosius.

Quod verò sit diuina hæc obligatio, etiã certum est, quia est à Spiritu sancto, qui mentem hominis diuino suo impulsu mouet ad talem obligationem faciendam. Deindè, quia persona cui fit diuina est, nempe ipse DEVS. Videat nunc religiosus, quanto eam amore prosequi debeat, quanta reuerentia custodire, quanta pietate studioque obseruare in omnibus quibus potest: quãdoquidè facta est ab eo, qui ad intimos cordis recessus penetrat, & probè nouit, quis iustam causam eam obseruandi habeat, & quis non.

Cæterum iam optarim cognoscere ab iis quibus maiestiam aliquam affert, quod tam nobili sanctoq;

vinculo sint illigati, quæ causa sit, quod in tanto honore & veneratione sint apud seculares? Dicent fortasè, quoniam sunt religiosi, & serui mei. At, quid eos fecit religiosos, meosque seruos, nisi tria hæc vota multi seculares hodiè degunt in mûdo, longè religiosis multis doctiores, sanctiores, & perfectiores, & tamen in tanta veneratione non sunt, quanta religiosi. Causa est, quia non sunt sanctis votorum vinculis mihi alligati. Seculares, dum cernunt religiosos, circumspiciunt eos, tanquam totos meos, & ternis votis mihi consecratos, & quem honorem illis deferunt, arbitrantur se deferre mihi. Quod certè non faciunt hominibus in seculo constitutis, etiam magna virtute ornatis. Itaque huiusmodi vinculis astrictum esse, non est res vilis, sed honoratissima & nobilissima, etiam apud mundum, nam & à magnis Dominis religiosi in tanto honore habentur.

SUNT etiam hæc tria vota idèd maximi ponderis, quia efficiunt, vt religiosi gloriosam referant victoriam de tribus capitalibus suis hostibus. Nam dum paupertatem exercent, contra vanitatem mundi; dum castitatem, contra insultus carnis, dum obedientiam, contra calidi dæmonis fraudes,

des, facile victores euadunt Verum ij religiosi, qui hoc armorum genere non vtuntur, turpiter sæpè vincuntur. Non fiat miles, qui arma capescere non vult, non vadat ad prælium, qui pugnare non vult.

A G B dic nunc fili, quid mereantur ij religiosi, qui parui faciunt tam sanctam, tamque salutarem obligationem, & quid illi, qui eam non seruant, cum possint, & debeant obseruare? Quæ pœna eos manet, qui eam non modo violant, sed etiam aspernantur? O quam strictam reddituri sunt rationem non solum suarum transgressionum, verum & alienarum, hoc est, eorum qui peruerso exemplo ipsorum inducti fuerunt, vt votorum fœdera semel cum DEO pacta, violarent. Nec enim promissio per vota hominibus facta est, sed diuinæ maiestati. non facta est inuitus, sed sponte & voluntariè Nec obligatio illius est, de re exigua & temporali, sed de re magna ac spirituali, de salute, inquam, animæ æterna. Qui parui facit, quæ Deo semel promisit, vicissim parui fiet à Deo.

De Vtilitate quam vota conciliant religiosi.

CAPVT II.

Domini